

ker vsak, kdor to želi, mora imeti velike prestojnike za prijatelje, ker so čuvari te preznamenite knjižnice kardinali papeževi. Vendar se nadjamo, da bomo skoro mnogo prevažnih proizvodov literature Dubrovniske v rokah imeli, od katerih nismo prej vedili, da so na svetu.

Zorislav.

Iz Celja 21. maja. Pozno je prišla, pa prišla je vendar blagomila pomlad z obilnim popovjem in zelenim listjem, z belimi in rudečimi cveticami vred. Iz toplih prezimš priromale nazaj so ljube lastovke, in škerjančiki veseli prepevajo pod sinjem obokam nebá. Pričela se je pa tudi dolgo zaželjena dōba kmetijskih opravil po poljih in nogradih, in bližnje toplice razpošiljajo vabljive naznanila v široki svet, ter obetajo pomoč bolehnim, kratek čas in veselice pa zdravim obiskovavcem.

Med mnogo koristnimi opravki za občno varnost in obrambo ljudi si prizadevajo tukajšni verli žendarmi tudi skrivno mazaštvo zalezovati in sodni izročevati. Tako je pred kratkim neki priden žendarm ne dalječ od Celja zalezal kmečkiga mazača, ki je nekimu 67 let starimu bolniku bil pušal (!), ter ga s takim negodnim ravnanjem v smertno nevarnost zavlekel. Obsojen je bil mazač na en mesec v zapor. Ravno tisti dan sta bila v Celju tudi znani konjederec P. in njegova sinaha (Krajnica iz Mengša) zavolj večkratne šušmarije pri bolnikih v zapor na 7 dni, in v povernitev pravih stroškov obsojena.

J. Š.

Od Kupe 22. maja. Danes je bila v Metliški cerkvi velika maša z zahvalno pesmico od tukajšnega dekana g. Vincenca Vovka v zahvalo od presvetlega cesarja Franca-Jožefa ondašnjim revežem podeljenega dara, spevana. Milo je bilo gledati, kako je kerščansko kardo delo pobožnih farmanov, spoznavši veliko dobroto, koja jim je tako udobno došla, za ohranjenje milostivnega našega presvetlega cesarja pri sveti maši z hvaležnim sercom prosilo. Bog ga blagoslovi!

Pri tej priliki moram še povedati, da u naši okolici letina jako lepo kaže. Sadno drevje je tako polno, da se bo vse lomilo, ako vēs plod dozori. Sternje tako lepo stoji, da že davno ne tako. Reži so več iz moza visoke, in iz male pedí dolgo klasje bi bilo več cvetelo, ako bi ne bilo deževno vreme tega zadrževalo. Tudi žlahtna tertica obilno, in če gospod Bog ugodno vreme nam podeli, tudi dobre kaplice nam obeča. Skorej za vsakim perom je grozdek. Borovčan.

Iz Škofje Loke. P. Ne bote mi zamerile, drage „Novice“, da Vam pošljem v sledeči pesmici milo zdihovanje očeta, ki je po strašni nesreči svojega nadopolnega sina zgubil. Na sv. Jožefa dan t. l. je šel Ludvik Lavrič, učenec živinozdravniške šole iz Ljubljane *) v Loški potok k svojim staršem na praznike, ravno takrat, ko je letošnja zima naj hujše divjala. Revež si je preveč upal in žalostno smert v snegu storil, — še le 13. aprila so ga blizo Maliloga zmerznjenega našli. Naj bi bila ta strašna prigodba tudi svarilo drugim: se ob hudih zimskih nevihtah celō ne podajati na stranske poti, kjer človeku živa duša na pomoč priti ne more! Oče nesrečnega sina, učitelj v Loškem potoku, vēs vtopljen v žalost, tako rekoč sliši, kako mu sin svojo zadnjo pot pripoveduje, in v spomin tega je sledečo pesmico složil. Naj jo častiti bravei le za to vzamejo, za kar veljá!

*) Ludvik Lavrič je bil eden narumniših in pridniših učencev živinozdravniške šole. Tudi učeniki njegovi ga serčno obžalujejo, ker so zgubili nad njim toliko nadopolnega učenca, kateri bi bil soseski, kamor je imel po doveršeni šoli priti, gotovo v velik prid. Škoda za-nj! Vred.

Huda ura.

Bil v beli sim Ljubljani
In učil se že od lani.
Kak obnašal sim se tam,
Znano je, prijatli, vam!

Al ljubezen me je gnala,
Mi pri sercu tako djala:
Pojd' prijatle obiskat,
Pojd' očeta vezovat!

Ko dobil sim privoljenje
Svojih vikših dopušenje,
Me z Ljubljane pot pelja
V praznik svet'ga Jožefa.

Ojstra burja je pihala,
Hudo s snegom je vihrala;
So branili mi ljudjé,
Da ne hodil bi napré.

V duhu še se poslojujem,
K staršem, znancem še zdihujem, —
Zdaj Bogu se mil' zročim:
V merzlem snegu v smert zaspim.

Iz Ljubljane. Zraven zadnjič omenjenega kruha in rajza so svetli cesar revnim Černomljanom še druge hrane iz Tersta in Reke milostno naklonili. — Ponoči od sabote na nedeljo je gorelo v tukajšni sladkornici (cukrofabriki). Z lepo združeno pomočjo so pogasili oginj, da je le majhen oddelek fabrike pogorel. Velika sreča za celo fabriko in bližnje poslopja pa je bila, da ob ognju ni ne nar manjši sapica pihljala.

Novičar iz mnogih krajev.

Ko je bila te dni pruskemu kralju na čast velika vojaška parada na Dunaji, je bilo 24 bataljonov pešcov, 34 eskadrónov konjikov zbranih, kateri z 80 topovi so bili postavljeni v 6 kardel. 23. t. m. je mislil pruski kralj Dunaj zapustiti. — Dosihamal se je smel solitar le v cesarskih fabrikah ali za cesarske prodajavnice delati; po cesarskem patentu od 31. marca neha ta stara postava in vsak ga smé prihodnjič delati, ki ima po narvikšem patentu predpisane lastnosti. — 19. t. m. je prišel cesarski patent na svetlo, ki določuje prihodnjo notranjo napravo in opravljeni red vsih ces. sodniških vradnij. — Posestniki gojzdov so bili opomnjeni, da po novi gojzdnarski postavi vzamejo vse svoje gojzdnarje v prisego. — Kosmanoska fabrika, ki izdeluje katone, nareja blago za srajce, na katerih je obraz slavnega Radecki-ga s primernimi družimi podobami natisnjen; slavni maršal je prejel nekaj tacih srajc, za ranjene vojake v Milani namenjene, z velikim veseljem. — Govori se, da na železnici po gori Semering bote do mesca augusta že skoz in skoz dvé šini položene in da tisti čas se bo tudi vožnja začela. — Teržaçani zdihujejo že zlo po železnici, ker vožnina za nektero blago iz Tersta v Ljubljano več znese, kakor iz Hamburga v Prago. — V Sinigalii, kamor je nekđaj več Krajncov s platnom na somenj hodilo, se letošnji somenj pričnē 20. julia in bo terpel do 8. augusta. — V Furlanii je dolgo deževanje terti in žitem škodovalo; sena bo pa na cente. — V Lütteru na Parskem so vpeljali postavo, da vsak otrok, ko je bil pri sv. birmi, mora v spominek njeni, eno sadno dervo vsaditi in za-nj skerbeti, da rase, vsak drug pa, ki se naseli v vas, mora zasaditi troje drevč. Ko bi taka navada pač povsod bila! Ruski knez Mencikov se s Turkom še zmiraj pogoduje. — V Parizu so unidan spet nekaj sumljivih oseb kraljeve stranke zaperli. — Cesar Napoleon misli za delavce v Parizu na več krajih mesta pohištva zidati dati, da bojo bolj zdravo stanovanje in bolji kup imeli. — Begūni iz ptujih dežel, ki so služili v armadi Omerapašata, se morajo v notranje kraje Turčije preseliti.